Tren de mitjanit

Per EloiA el dg., 09/09/2007 - 09:00

Sau

-

Rock'n'Cat

Lletra original

Sovint em sento atrapatPel meu propi malsonI tinc ganes de cridar,Cada dia en algun lloc Puja el tren de mitjanit.Hi ha poetes que s'han perdutPintant "graffities" per les seves parets,Molta gent que es troba solaCada dia en algun lloc puja al tren de mitjanit.Sovint em em sento enganyatQuan em veig en el mirall,No en tinc prou amb somniar,Necessito desfer-me d'aquest pesQue em lliga el cor.Hi ha sirenes que estan cantantLa llegenda d'un vell mariner Molta gent que es troba solaCada dia en algun lloc puja al tren de mitjanit.Si ets llunàtic i estàs espantat,Si vius als núvols i estàs deprimit,Si la boira ja t'ha acompanyat,Cada dia en algun lloc pots pujar al tren de mitjanit.N'he conegut molts com tu i com jo,És bo saber que no estem sols, això és bo.No sempre s'està de sort,No sempre trobaràs el mar darrere el port.Hi ha Julietes buscant Romeus,Hi ha princeses que busquen dolor,Si tens el cor solitari,Cada dia en algun lloc puja al tren de mitjanit.Si ets llunàtic i estàs espantat,Si vius als núvols i estàs deprimit,Si la boira ja t'ha acompanyat,Cada dia en algun lloc pots pujar al tren de mitjanit.

Lletra traduïda

... o les raons del cor.

Els autors de la cançó diuen que... Pep Sala: Volia fer una cançó que trenqués els ritmes quadrats, que tingués un ritme sincopat (...) Hi ha cançons que surten a la primera, però aquesta, encara que sabia que m'agradava, no sortia. Tenia clar el títol, perquè volia explicar que hi ha un artefacte malèfic, la televisió, la qual sembla que el noranta per cent de la població, quan arriba a casa a la nit, s'hi queda enganxat. Hi ha una altra gent, però, que a la mateixa hora agafa el tren de mitjanit i es posa a fer poesia i música, a buscar una certa sublimació de l'ànima. Volia fer una cançó sobre els personatges fantàstics que et trobes al tren de mitjanit. (...) Volíem buscar la contraposició a la lògica. Ens vam passar moltes hores fent aquesta cançó, jo amb la música, i en Carles i jo amb la lletra. **Els prega_rockers diuen que...**El filòsof i matemàtic Pascal va formular la famosa cita "El cor té raons que la raó no entén". Aquesta cançó és un convit a deixar-se endur per les raons del cor que s'escapen de la lògica. Raons simples com el cant de l'ocell, el pintor en el seu estudi, les llargues nits de l'escriptor, o una mare que dóna el pit a una criatura. L'evangeli és un cant a aquestes raons del cor que els savis i els poderosos no poden copsar perquè tènen els sentits embotats ("T'enalteixo Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i als entesos..." Lc 10, 21). Tanquem doncs la televisió i pujem al tren de l'evangeli!

Resistint a la televisió, convit al tren de mitjanit.

Es apremiante reconocer los espacios de encuentro que nos quiten de ser una multitud masificada mirando aisladamente la televisión. Lo paradójico es que a través de esa pantalla parecemos estar conectados con el mundo entero, cuando en verdad nos arranca la posibilidad de vivir humanamente, y lo que es tan grave como eso, nos predispone a la abulia. Irónicamente he dicho en muchas entrevistas que "la televisión es el opio del pueblo", modificando la famosa frase de Marx. Pero lo creo, uno va quedando aletargado delante de la pantalla, y aunque no encuentre nada de lo que busca, lo mismo se queda ahí, incapaz de levantarse y hacer algo bueno. Nos quita las ganas de trabajar en alguna artesanía, leer un libro, arreglar algo de la casa mientras se escucha música o se matea. O ir al bar con algún amigo, o conversar con los suyos. Es un tedio, un aburrimiento al que nos acostumbramos como "a falta de algo mejor". El estar monótonamente sentado frente a la televisión anestesia la sensibilidad, hace lerda la mente, perjudica el alma.[Ernesto Sabato, "La Resistencia", Editorial Seix Barral, pàgina 15] **Cançó endins:**Tanca la televisió. Surt al carrer o al camp. Tanca els ulls. Escolta. Omple't del món. Acull-lo. Tarareja la cançó de "El tren de mitjanit". Resta després en silenci. Un llarg silenci. Atenció pura i pacífica. Agraeix la realitat per insignificant que et sembli. Gaudeix de la nit profunda, lloc de trobada. Refusa la nit vanal i consumista que no fa més que perllongar el sense-sentit d'una vida alienada. Puja al tren de mitjanit!.